

Europos Bendrijų Komisijos 2004 m. rugpjūčio 6 d. pareikštas ieškinys Silicon and Software Systems Limited

(Byla T-326/04)

(2004/C 273/62)

(Bylos kalba: anglų)

2004 m. rugpjūčio 6 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos A. Whelan ir barrister dr. D. R. Phelan, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Silicon and Software Systems, Dublinas (Airija).

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- priteisti iš atsakovo sumokėti Komisijai 38 446,50 eurų sumą, kurią sudaro 29 194 eurai mokėtinos pagrindinės sumos ir 8 % dydžio metinės palūkanos už pradelstą mokėjimą už laikotarpį nuo 2000 m. rugpjūčio 30 d. iki 2004 m. rugpjūčio 16 d., t. y. 9 252,50 eurai;
- priteisti iš atsakovo sumokėti Komisijai 8 % dydžio metines palūkanas, t. y. 6,40 eurus per dieną nuo 2004 rugpjūčio 17 d. iki skola bus visiškai sumokėta;
- priteisti iš atsakovo bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

1994 kovo 28 d. Komisija sudarė su atsakovu ESSI sutartį Nr.10043 dėl veiklos, susijusios su tyrimais ir technologine plėtra pagal ESPRIT programą, vykdymo. Pagal sutartį Komisija avansu pervėdė lėšas, atitinkančias jos finansinį įnašą, į atsakovo sąskaitą. Pabaigęs darbą, atsakovas pateikė savo konsoliduotą išlaidų ataskaitą. Komisija atsisakė įskaityti tas išlaidas, kurios buvo patirtos iki sutarties įsigaliojimo ir atitinkamai pakeitė išlaidų ataskaitą. Komisija teigia, kad atsakovas niekada neprieštaravo Komisijos pakeistai konsoliduotai išlaidų ataskaitai.

Todėl Komisija paprašė atlyginti avanso dalį, viršijančią pakeistos konsoliduotos išlaidų ataskaitos sumą, konkrečiai 29 194 eurus. Atsakovas atsisakė mokėti šią pinigų sumą ir tuo pažeidė, anot Komisijos, sutarties sąlygas.

Syndicat National de l'Industrie des Viandes (SNIV) 2004 m. rugpjūčio 3 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-327/04)

(2004/C 273/63)

(Bylos kalba: prancūzų)

2004 m. rugpjūčio 3 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Syndicat National de l'Industrie des Viandes (SNIV), įsteigtos Paryžiuje, atstovaujamos advokatų Nicole Coutrelis ir Séverine Henneresse, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti 2004 m. kovo 30 d. Komisijos sprendimą dėl valstybės pagalbos „N515/2003 – Prancūzija – Pagalba gyvūninės kilmės šalutinių produktų utilizavimui – Skerdimo mokestis“
- priteisti iš Europos Bendrijų Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Gyvūninės kilmės šalutinių produktų utilizavimas yra viešojo sektoriaus paslauga ir Prancūzijoje finansuojamas per fondus, kurių lėšas sudaro valstybės dotacijos ir skerdyklų mokami skerdimo mokesčiai. Apie šią tvarką buvo pranešta Komisijai. Pareiškėjas, skerdyklų atstovas, atkreipė Komisijos dėmesį į tai, kad būtina pradėti formalią pagalbos tyrimo procedūrą pagal EB sutarties 88 straipsnio 2 dalį. Tačiau Komisija ginčijamu sprendimu nustatė, kad teikiama pagalba neprieštarauja Bendrijos teisės, daliai „ūkiuose kritę gyvuliai“, ir nėra pagalba dalyje „skerdyklų atliekos“.

Kadangi Komisija patvirtino Prancūzijos vyriausybės nustatytą sistemą, pareiškėjas prašo panaikinti ginčijamą sprendimą, nes jis pažeidžia EB sutarties 88 straipsnio 2 dalį ir Reglamento Nr. 659/1999 (¹) 4 straipsnio 4 dalį. Pareiškėjo manymu, turint mintyje Komisijos minėtus rimtus sunkumus vertinant pagalbos atitikimą bendrajai rinkai, Komisija, nepradėjusi formalaus tyrimo procedūros, negalėjo pripažinti, kad teikiama pagalba neprieštarauja bendrajai rinkai.

Pareiškėjas taip pat nurodo, kad ginčijamame sprendime yra daug faktinių ir vertinimo klaidų. Jis taip pat nurodo, kad skerdimo mokestis akivaizdžiai pažeidžia daugelį Bendrijos teisės nuostatų, t. y.:

- PVM taisyklės;
- kiekybinių apribojimų tarp valstybių narių uždraudimą (EB sutarties 28 straipsnis), taikant skerdimo mokestį „mišrios“ kilmės gyvuliams pagal Reglamentą Nr. 1760/2000 ⁽²⁾, t. y. paskerstiems Prancūzijoje, bet kilusiems iš kitos valstybės narės;
- Reglamentą Nr. 1774/2002 ⁽³⁾;
- paslaugų judėjimo laisvę (EB sutarties 50 straipsnis), nustatant, jog tik viena įmonė kiekviename departamente gali teikti utilizavimo paslaugas to departamento skerdykloms ir gyvulių augintojams;
- Bendrosios žemės ūkio politikos mechanizmus. Pareiškėjas tvirtina, kad įvesdama minėtą mokestį Prancūzija trikdo bendros mėsos rinkos organizavimą ir pažeidžia su juo susijusias taisykles, dirbtinai padidindama mėsos kainą.

⁽¹⁾ 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 659/1999, nustatantis išsamias EB Sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles, OL L 83, 1999 3 27, p. 1-9.

⁽²⁾ 2000 m. liepos 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB), Nr. 1760/2000, nustatantis galvijų identifikavimo bei registravimo sistemą, reglamentuojantis jautienos bei jos produktų ženklimą ir panaikinant Tarybos reglamentą (EB) Nr. 820/97, OL L 204, 2000 8 11, p. 1-10.

⁽³⁾ 2002 m. spalio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1774/2002, nustatantis sveikatos taisykles gyvūninės kilmės šalutiniams produktams, neskirtiems vartoti žmonėms, OL L 273, 2002 10 10, p. 1-95

Günter Wilms 2004 m. rugpjūčio 3 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-328/04)

(2004/C 273/64)

(Bylos kalba: prancūzų)

2004 m. rugpjūčio 3 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Günter Wilms, gyvenančio Briuselyje, atstovaujamo advokatų Marc van der Woude ir Valérie Landes, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti 2003 m. lapkričio 27 d. asmenų pareigų paaukštinimo sąrašą, nes į jį neįtraukta pareiškėjo pavardė, arba, subsidiariai, panaikinti 2003 m. lapkričio 13 d. nuopelnų sąrašą, nes į jį neįtraukta pareiškėjo pavardė, kadangi jam paskirta per mažai papildomų pirmumo taškų;
- panaikinti Teisės tarnybos generalinio direktoriaus sprendimą, priimtą remiantis Pareigūnų tarnybos nuostatų 45 straipsnio bendrųjų įgyvendinimo taisyklių 6 straipsnio 3 dalimi, kuriuo jam paskirtas tik vienas generalinio direktorato pirmumo taškas ir iš viso tik keturi pirmumo taškai pareigų paaukštinimui 2003 m.;
- panaikinti paskyrimų tarnybos sprendimą, priimtą pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 45 straipsnio bendrųjų įgyvendinimo taisyklių 9 straipsnį, kuriuo jam neskirtas nė vienas specialus „Pareigų paaukštinimo už papildomą darbą institucijos interesais komiteto“ pirmumo taškas pareigų paaukštinimui 2003 m.;
- panaikinti paskyrimų tarnybos numanomą sprendimą atmesti 2003 m. liepos 14 d. pareiškėjo ieškinį, pareikštą Pareigų paaukštinimo komitete, dėl teisės tarnybos pirmumo taškų skyrimo ir dėl pirmumo taškų už papildomą darbą skyrimo;
- priteisti iš Europos Bendrijų Komisija bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pareiškėjas teigia, kad teisės tarnybos generalinio direktoriaus sprendimas, kuriuo jam skirti 4 pirmenybės taškai, pažeidžia Pareigūnų tarnybos nuostatų 45 straipsnį, Pareigūnų tarnybos nuostatų 45 straipsnio bendrųjų įgyvendinimo taisyklių 6 straipsnio 4 dalies a punktą, karjeros principą ir jame yra akivaizdi vertinimo klaida. Be to, pareiškėjas nurodo, kad pažeistas Pareigūnų tarnybos nuostatų 45 straipsnio bendrųjų įgyvendinimo taisyklių 6 straipsnio 3 dalies a punktas ir tarnybos vertinimo principas kartu su vienodo požiūrio principu. Trečia, pareiškėjas nurodo, kad buvo piktnaudžiauta įgaliojimais.

Be to, paskyrimų tarnybos sprendimas neskirti jam pirmumo taškų už papildomą darbą, pareiškėjo manymu, yra neteisėtas, nes pažeidžia Pareigūnų tarnybos nuostatų 45 straipsnio bendrųjų įgyvendinimo taisyklių 9 straipsnio 1 ir 2 dalį bei I priedą ir vienodo požiūrio principą.

Galiausiai, pareiškėjas nurodo, kad paskyrimų tarnybos sprendimas neskirti jam papildomų pareigų paaukštinimo taškų po to, kai jis pareiškė ieškinį pareigų paaukštinimo komitete, yra neteisėtas, nes šis sprendimas nėra tinkamai pagrįstas.